

Vof Bahama's terug uit het buitenland

Na twee geslaagde optredens in Kiev (Oekraïne) en Tripoli (Libië) heeft de Hoekse band Vof Bahama's weer voet gezet op eigen bodem. Beide optredens stonden in het teken van de Koninginnedagviering door daar werkende en wonende Nederlanders, verenigd in oranjecomités. Zowel in Kiev als Tripoli werd samen met de Nederlandse ambassadeur eerst het Wilhelmus gezongen, waarna het feest in volle hevigheid losbarstte. Voor dat doel wisselde de band het internationale repertoire spontaan af met Nederlands repertoire van Jan Smit, Marco Borsato, Lee Towers, Frans Bauer, Wolter Kroes en alles waarom de Nederlanders vroegen.

De bandleden willen benadrukken dat hun geluidstechnici in Kiev (Bill Zegers) en Tripoli (Edwin Zegers) een ongelofelijke prestatie hebben geleverd. In Kiev moest in de feestzaal, direct gelegen aan de rivier de Dnjepr, de ingehuurde nagelnieuwe apparatuur na uren vertraging compleet worden geïnstalleerd en ingeregeld.

In Tripoli moesten allerlei geleende spullen van de lokale Engelse band "House of Moist" worden verbouwd om tot een acceptabel geheel te komen met als gevolg een super geluid in beide steden!

Zowel in Kiev als Tripoli was de ontvangst hartverwarmend. Werkelijk alles werd door beide oranjecomités uit de kast getrokken om de bandleden te amuseren en zo veel mogelijk van beide steden te laten zien. In Kiev werden de bandleden ontvangen met een geweldige barbecue waarbij gelijktijd alle leden van het oranjecomité werden voorgesteld. Tijdens diverse rondleidingen lieten de vele prachtige kerken, kloosters en kathedralen met hun gouden koepels, het Plein van de onafhankelijkheid, het voetbalstadion van Dynamo Kiev en het mondaine winkelcentrum een diepe indruk achter. Ook de metro, het belangrijkste middel van vervoer in Kiev, met zijn enorm steile en lange roltrappen (het in een heuvel gelegen station Arsenalna behoort met

een diepte van ca. 100 meter tot de diepste van de wereld) was indrukwekkend. Enkele ritten worden betaald met plastic muntjes

En de Bahamas in Libië

(zjetonie) en kosten 50 kopeken (0,08), ongeacht de gereisde afstand. Abonnementhouders maken gebruik van kaarten met een magneetstrip. Gepensioneerden reizen gratis. De Russische invloedssfeer was in het Westers georiënteerde Oekraïne echter nog duidelijk aanwezig met een grote tegenstelling tussen arme en zeer rijke mensen.

In Tripoli keek de band zijn ogen uit naar de vele Romeinse over-

blijfselen, de oude markten en vele moskeeën, maar vooral naar het verkeer! Op de brede doorgaande wegen in de stad wordt overal honderd kilometer per uur gereden. Stoppen voor rood licht staat gelijk aan zelfmoord omdat niemand dat doet. Men is dat niet gewend en zou onmiddellijk tot kettingbotsingen leiden. Zelfs de politie dringt er met zwaaiende gebaren op aan vooral door te rijden of kijkt toevallig even de andere kant op! Het nut van deze verkeerslichten is dan ook onduidelijk. Ook het maken van een z.g. "U-turn" door gaatjes in de mid-

onderscheid valt waar te nemen tussen arm en rijk. De benzine kost in Libië ca. 10 cent per liter zodat een volle tank je nooit meer kost dan ca. 100 Libische dinars (ca. 6 euro!). Omdat dit bijvoorbeeld voor een bouwvakker ongeveer een dagloon is, komt dit dan toch in een wat ander daglicht te staan. Van een onvriendelijke benadering van Nederlanders i.v.m. de Wilders-affaire was niets te merken. Sterker nog, de plaatselijke imam liet vol trots zijn moskee zien en stond toe de nodige foto's te maken van het fraaie interieur.

Terugkijkend beschouwen Frans van der Marel, Wim Hamer, Wim Wurtz, Mario van Etten en hun geluidstechnici Edwin en Bill Zegers beide tours absoluut als even indrukwekkend met een ongekend warme ontvangst door de oranjecomités in beide landen met inbegrip van de sympathieke ambassadeurs en hun charmante echtgenotes. Gezien de vele positieve reacties lijken meer buitenlandse trips als deze vooralsnog niet uitgesloten. Aan vof Bahama's zal het niet liggen!

denberm waarbij het verkeer aan beide zijden met ruim honderd per uur vijf dik langs raast is de gewoonste zaak van de wereld. Bumperkleven is er in die zin niet bij dat de meeste auto's (vooral taxi's) daar geen bumper meer hebben en je door de vele deuken niet meer kunt zien welk automerk het nu eigenlijk is! Daar tussen rijden echter veel peperdure auto's waarvan je in Nederland alleen maar kunt dromen, zodat - net als in Kiev - ook hier een duidelijk